

Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам намозларининг кайфияти (19-дарс)

05:00 / 09.01.2017 3360

34-Матн:

Сўнгра маъсур дуолар ила дуо қилардилар.

34-Матннинг далиллари:

يَلِصُّ هَلْ لَّا لَوْ سَرَّ نَأْ : هَتَرْبَخْ أَمْ لَسْ وَ هَيْلَعْ هَلْ لَّا يَلِصُّ يَبْنَلَا جَوْزَ شَيْئَا عَن-١
ذَوْعًا أَوْ رِبْقَلَا بَادِعًا نَمَّ كَبَّ ذَوْعًا يَنْ مَهَلْلَا (هَالصَّلَا يَفْ وَعَدِي نَاكَمْ لَسْ وَ هَيْلَعْ هَلْ لَّا
مَهَلْلَا تَامَمَلَا عَن تَفْ وَ اِيْحَمَلَا عَن تَفْ نَمَّ كَبَّ ذَوْعًا لَاجِدَلَا حَيْسَمَلَا عَن تَفْ نَمَّ كَبَّ
مَرْغَمَلَا وَ مَثْمَلَا نَمَّ كَبَّ ذَوْعًا يَنْ

1. Набий соллаллоҳу алайҳи васалламнинг завжалари Оиша розияллоҳу анҳодан ривоят қилинади: “Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам намозда: **“Аллоҳумма инни аузу бика мин азаабил қобри ва аузу бика мин фитнатил масиҳид дажжаал ва аузу бика мин фитнатил маҳя ва фитнатил мамаат, Аллоҳумма инни аузу бика минал маъсами вал мағром”**, дея дуо қилар эдилар”. Бухорий ривояти 1/115.

أَعَادَلَا نَمَّ كَبَّ ذَوْعًا يَنْ مَهَلْلَا «: رَوَّخَا يَفْ وَ هَانَعَمْ ضَعَبَبُ رَكَدَفْ ، هَلْ لَّا ذَبَعَن-٢
يْرَاخُ بَلَا هَاوَرْ . «: وَ هُوَ ذَوْعًا يَفْ هَلْ لَّا ذَبَعَنَ أَعَادَلَا

2. Абдуллоҳ ибн Масъуд розияллоҳу анҳудан ривоят қилинган ҳадиснинг охирида Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам шундай деганлар: **“Сўнгра дуодан ўзига ёққанини танлаб, ўша дуони қилсин”**. Бухорий ривояти 1/115.

Бу ўриндаги дуолардан мурод ҳадисларда ёки Қуръон оятларида келган ёҳуд шуларга ўхшаган дуолардир.

رَمَعَوْ رَكَبَ وَ أَبَا وَ مَلَسَ وَ هَيْلَعُ هَلْ لَّا يَلِصُّ يَبْنَلَا أَوْ يَلِصُّ أُنْكَ لَاقِدْ هَلْ لَّا ذَبَعَن-٣
هَلْ لَّا يَلِصُّ يَبْنَلَا يَلِصُّ هَلْ لَّا يَلِصُّ هَلْ لَّا يَلِصُّ هَلْ لَّا يَلِصُّ هَلْ لَّا يَلِصُّ هَلْ لَّا يَلِصُّ
هَلْ لَّا يَلِصُّ هَلْ لَّا يَلِصُّ هَلْ لَّا يَلِصُّ هَلْ لَّا يَلِصُّ هَلْ لَّا يَلِصُّ هَلْ لَّا يَلِصُّ هَلْ لَّا يَلِصُّ
هَلْ لَّا يَلِصُّ هَلْ لَّا يَلِصُّ هَلْ لَّا يَلِصُّ هَلْ لَّا يَلِصُّ هَلْ لَّا يَلِصُّ هَلْ لَّا يَلِصُّ هَلْ لَّا يَلِصُّ

3. Абдуллоҳ (ибн Масъуд) розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади: “Намоз ўқиётган эдим. Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам, Абу Бакр ва Умар бирга

Демак намоздаги дуолар тасбиҳ, такбир ва қироат қабилида бўлиши лозим. Ҳадиснинг далолатига кўра намозда: “Аллоҳим, мени кийинтир, Аллоҳим мен Фалончи аёлга уйланай” каби инсон сўзи билан дуо қилиш жоиз бўлмайди.

→**Эътироз:**

Имом Термизийдан бошқа беш муҳаддис ривоят қилган ҳадисда Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам: **“Сўнгра дуодан ўзига ёққанини танлаб, ўша дуони қилсин”**, дедилар. Бухорий ривояти 1/115. Бу ҳадисга кўра киши намозда ўзи хоҳлаган дунё ва охирага тегишли дуоларни қилиши мумкин.

Бу эътирозга қуйидаги жавобни берамиз:

Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам Имом Муслим ривоят қилган ҳадисда: **“Албатта бу намозда инсон сўздан бирор нарса бўлиши дуруст эмас”**, дедилар. Бу ҳадис эътироздаги ҳадисга қарши келиб қолди. Имом Бухорийнинг ҳадиси мубоҳликка далолат қилмоқда, Имом Муслимнинг ҳадиси эса инсон сўзи билан дуо қилишни ман этмоқда. Мубоҳ қилувчи ва ман этувчи ҳадис бир-бирига рўбарў келиб қолса, усулга кўра ман қилувчи олдинга сурилади. Демак бу мавзуда Имом Муслим ривоят қилган ҳадис амал учун эҳтиётлироқдир.